

ליוסי, מבני קבוצת "שחר" / שרון לוסטיג לוונטל

דברים בהלוויה

יוסי, אני בוחרת להיפרד ממך היום, בשם ילדי קבוצת שחר - הקבוצה של אבי. אבי לא נמצא כאן כדי להספיד אותך, אבל אנחנו, בני הקבוצה, כאן.

אני לא יכולה שלא לתהות, האם הפרידה ממנו, היא זו שקצבה את זמנך פה איתנו. אני זוכרת אותך כאב מסור, מלא חיוך ומלא נתינה.

לנו, החברים של אבי, הדלת שלך תמיד הייתה פתוחה. על אף כל הקשיים, עשית הכל כדי שאבי יהיה עטוף ומוקף אהבה.

גם את פי, אמא שלך, הכרתי היטב, וזכיתי לראות את האהבה הגדולה שלכם.

כשלא היית אבא של אבי, או הבן של פי, היית יוסי תוכי, או יוסי והבולבול...

הילדות שלנו שזורה עם סיפורים מלאי הומור בזכותך, ולמדנו מבטא דרום אפריקאי מהו...

יוסי, נשארנו בקשר עד היום, בשבילים, בחדר האוכל ובכל מקום בו נפגשנו, הקפדנו לשוחח ולדרוש בשלומך מדי שבוע.

יוסי היקר, היית חלק מנוף ילדותנו והפרידה היום מפגיעה, קשה וכואבת. חשוב לי לומר לך היום, שהיית אהוב וחסרונך יורגש.

נוח על משכבך בשלום. מקווה שאתם עכשיו שוב משפחה שלמה.

